НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА®

www.novazora.net

www.zora-news.com

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини

ВТОРНИК, 27 АВГУСТ 2019 г. ЦЕНА 1 ЛВ. СОФИЯ ГОДИНА XXIII (XXX) БРОЙ 35

75 ГОДИНИ ОТ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ 1944 г.

ЗАЩО ДОЙДЕ ПРОМЯНАТА И КАКВО ДОНЕСЕ ТЯ НА БЪЛГАРИТЕ?

Искра БАЕВА

Тази есен се навършват 75 години от началото на дълбокия поврат, настъпил в историята на България на 9 септември 1944 г. Преди три десетилетия в българското общество се разразиха остри спорове около събитията на тази дата, бяха приети резолюции и дори закони, с които определени политически сили се опитаха да осъдят миналото. Предполагам обаче, че това няма да попречи на хилядите български антифашисти, социалисти, леви земеделци и граждани да отбележат подобаващо годишнината от тази важна за тях, техните предшественици и наследници, а и за развитието на България историческа дата.

Девети септември 1944 г. разделя суровия български XX в. на две много различни половини. Това е причината, поради която никой в България не може да отрече повратния характер на събитията отпреди 75 години. Споровете се водят по-скоро за причините за промените, тяхното съдържание и последици. Затова ще започна своите **размишления** именно с **характеристика на времето, което ражда предпоставките за 9 септември 1944 г.**

Първата половина на българският XX в. носи на българите много събития. Някои са плод на дипломацията, осигурила обявяването на Независимостта на 22 септември 1908 г., след което обаче дипломацията отстъпва на военните усилия за национално обединение, довели до двете Балкански и Първата световна война.

На стр. 2

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ КАТО ИСТОРИЯ, БЪДЕЩЕ И УРОК ЗА ДНЕС

Политологичен анализ

Панко АНЧЕВ

Левите политически анализатори и публицисти, да не говорим за ръководството и идеолозите на БСП, не обичат да се връщат към комунистическото минало на левицата – особено от времето след Втората световна война, когато се установява социалистическата власт и се изгражда новата обществено-политическа и икономическа система на социализма. С определението *„тоталитаризъм“* те гласно или негласно, съзнателно или несъзнателно **отсъждат своята присъда и практически се отказват от един значителен отрязък от собствената си история.** Отказът от собствените традиции роди в социалистическата **левица някакъв неогласяван открито ляв антикомунизъм.** Той сполучливо се съчетава със **социалдемократизма и социаллибералиризма, които бяха възприети официално като идеологически съставки на процеса, бодро и шумно наричан** *„реформиране“*. **Реформирането на антикомунистическа основа обаче я обезличи, обезсили я и тя доста изгуби от влиянието си в обществото.** Но по-опасното е, че **губи своите перспективи и роля на обновител, възложени й от историята още при основаването си на връх Бузлуджа през 1891 г.** Не е случайно, че комай това е **единственото историческо събитие, чествано официално и толкова публично от БСП.**

Социалдемократизираната и социаллибералиризирана днес БСП участва в политическия живот и в неговата борба за власт в съгласие с установените в неолибералното общество принципи, механизми и идейни ценности, без да проявява каквато и да било воля за реална промяна на обществото. Макар че постоянно заявява намеренията си да *„промени системата“*. Но нейната *„промяна на системата“* е по-скоро **терминологична неопределеност от незнание, отколкото реална цел и наличие на воля за радикална промяна.** Това я прави *„една от всички“*, имащи претенциите да **управляват държавата.** Но без да засяга дълбоко системата, а само опитваща се да я поукраси. Формулата за *„преодоляване на капитализма“*, **записана в Програмата на БСП**, е повече извинение за отказа от *„революция“*, отколкото опит за *„революционизиране“* на нейното поведение. Ако *„преодоляването на капитализма“* означаваше наличие на радикализъм в намерението и целите, то тогава **стратегията и тактиката на тази лява партия щяха да са напълно различни.**

На стр. 8

ЗАЩО ДОЙДЕ ПРОМЯНАТА И КАКВО ДОНЕСЕ ТЯ НА БЪЛГАРИТЕ?

От стр. 1

Резултатът им е трагичен, тъй като те ни донасят не обединения, а две национални катастрофи, последвани от социални и политически сътресения. Следват трудни години, през които българите се вдигат на две въстания – Войнишкото от 1918 г. и Септемврийското от 1923 г., военните осъществяват два преврата – Деветоюнския от 1923 г. и Деветнайсетомайския от 1934 г., извършен е ужасяващият Атентат в църквата *„Света Неделя"* **на 16 април 1925 г.,** който служи за оправдание на подготвеното още преди това **жестоко избиване на леви интелектуалци и комунисти.** Тези обществено-политически сътресения, често определяни като *„студена гражданска война"*, **предопределят дълбокото разделение в българското общество в годините на Втората световна война. През тази първа половина на българския XX в. страната изживява политически сблъсъци, дадени са хиляди жертви,** обхваната е от протяжна **икономическа криза,** обрекла огромна част от българите, особено в селата, на **дълбока бедност,** а няколкото предвоенни години на **икономически ръст не успяват да променят аграрния характер на стопанството със слаба и зависима от държавно финансиране преработвателна и добивна индустрия.** Това е изходната ситуация, която предпоставя желанието за българите за кардинална промяна.

Катализатор на неизбежните промени не само в България и в Европа, а и в цял свят **стават събитията от Втората световна война. Тази война не само обхваща държави от много континенти, а и придобива идеологически характер. Конфликтът се оформя като борба между крайния национализъм, от една страна, и интернационализма и демокрацията, от друга.** Това противопоставяне няма как да не се отрази и в България.

Как в годините на войната и в борбата между тези идеологии се раждат предпоставките за 9 септември 1944 г.?

В началото България запазва неутралитет, но вътрешното разделение съвсем не е преодоляно, както личи от т.нар. Соболева акция, когато нелегалната комунистическа партия (БРП – Българска работническа партия) организира кампания в подкрепа на съветското предложение от ноември 1940 г. за сключване на пакт за приятелство и взаимна помощ – знаменателни за обществените нагласи са десетките хиляди подписи под петицията. От какво са мотивирани подписите ни разказва неповторимият поет-авангардист Никола Вапцаров: *„И ако нас ни карат/ да умираме,/ а ако нас ни тикат/ към куршумите,/ то сигурно и лудия/ разбира,/ че ние трябва/ да си кажем думата./ Та казвам аз,/ понеже няма/ олио/ и хлябът е/ от мъката по-чер,/ един е лозунга:/ Терора долу!/ Съюз със СССР!"* („*Селска хроника*"). **Правителството на Богдан Филов отхвърля съветското предложение,** но само няколко месеца по-късно предпочита да **приеме германското предложение за включване в Тристранния пакт.** И на 1 март 1941 г. именно **премиерът Богдан Филов с подписа си във Виена прави България съюзник на Третия райх във войната.** Тези събития показват ясно колко различни виждания имат управляващите и управляваните за мястото и ролята на страната във Втората световна война.

Истинското начало на гражданското противопоставяне в България настъпва едва след внезапното нападение на Третия райх срещу Съветския съюз на 22 юни 1941 г. Само два дни по-късно – на 24 юни 1941 г., ръководството на нелегалната компартия решава, че трябва да започне въоръжена съпротива срещу собственото правителство и военните му съюзници. Започва Антифашистката съпротива в България – както срещу правителството на Богдан Филов и срещу германските войски, така и срещу пронацистките и профашистките организации в страната.

Пръв партизанин става Иван Козарев от с. Добринище. На 26 юли 1941 г. двамата с Никола Парапунов създават в околностите на Разлог първата партизанска чета. След нея се появяват партизански групи край Батак, Дупница, Ловеч и в Средногорието. Централната военна комисия към БРП координира дейността както на партизанските отряди, така и на създадените в градовете бойни групи, които осъществяват саботажна дейност срещу обекти, обслужващи германската армия (подпалват се складове, взривяват се цистерни).

Партизани марширува в центъра на София

На 23 юли 1941 г. българските антифашисти получават и пропаганден център със започналата да излъчва от Москва радиостанция *„Христо Ботев"*, **от която към съпротива призовават Георги Димитров, Вълко Червенков, Васил Коларов и много други.** В разобличаването на официалната пропаганда се включва и радиостанцията *„Народен глас"*, по която Станке Димитров умело спори с държавните тези за положението в страната и хода на военните действия на Източния фронт. **Пак от Москва в помощ на съпротивата са изпратени на три групи 55 парашутисти и подводничари, водени от Цвятко Радойнов, Христо Боев и Георги Янков. Липсата на специална подготовка за българските условия ги обрича на унищожение,** като само няколко души **остават живи: Цвятко Радойнов,** оглавил Централната военна комисия, **Георги Ликин-Дед,** по-късно командир на родопския отряд *„Антон Иванов"*, **Стою Неделчев-Чочоолу,** партизанин и бъдещ генерал от БНА, **Асен Лагадинов,** загинал като партизанин на 5 август 1944 г., **Кирил Видински,** оглавил Търговищкия партизански отряд.

В средата на 1942 г. е създадена и политическа основа на въоръжената съпротива в България в лицето на **Отечествения фронт** (ОФ). Оповестяването на коалицията на политическите сили в България, които са готови да се противопоставят на пронацистката политика на българското правителство, става на 17 юли 1942 г. по радиостанция *„Христо Ботев"* **с прочитането на Програмата на ОФ. В нейните 12 точки са формулирани най-важните ѝ цели: излизане на България от Тристранния пакт (т. 3), изтегляне на българските войски от Сърбия (т. 2), сътрудничество със Съветския съюз, Великобритания и Съединените щати (т. 5), възстановяване на свободата на печата и сдруженията (т. 7), амнистия на политическите затворници (т. 6), забрана на прогерманските организации (т. 9) и т.н. За участие в ОФ инициаторите-комунисти канят всички противници на обвързването на България с Третия райх, но съгласие получават само от левите земеделци, патриотичните военни от** *„Звено"*, **леви социалдемократи и отделни демократично мислещи политици.** Останалите опозиционни политици предпочитат да изразяват несъгласието си с декларации, без да рискуват живота си. **Създаването на ОФ на практика реализира идеята на Георги Димитров от VII конгрес на Коминтерна през 1935 г. за народни антифашистки фронтови** и така създава толкова необходимата на България в годините на войната политическа алтернатива. От появата си в средата на 1942 г. влиянието и политическото пространство на антифашистката алтернтави непрекъснато се разширява. **На 10 август 1943 г. коалицията ОФ оповестено своето ръководство – Национален комитет, в който влизат Кирил Драмалиев, Никола Петков, Кимон Георгиев, Григор Чешмеджиев, Димо Казасов.**

Въоръжената съпротива в България продължава през целия период до 9 септември 1944 г. Като имам предвид **обругаването** на тази **съпротива през последните три десетилетия,** ще си позволя да я поставя в по-широкия европейски контекст.

Първото, което трябва да се каже на отрицателите,

е, че **за разлика от толкова възхваляваните напоследък тогавашни официални български власти, съюзници на Третия райх, партизаните са част от един от големите феномени в тази война – Европейската антифашистка съпротива.** Тя е скритият, но изключително важен **съюзник на Антихитлеристката коалиция** с несъмнен принос за Победата. **Именно съпротивата прави войната срещу Тристранния пакт общоевропейска и всеобхватна** – нейните операции карат нацистите и техните съюзници да усещат огън под краката си, да се чувстват несигурни не само на фронта, а и в тила. **Съпротивата прави войната общонародна, защото в нея се включват всички социални слоеве, класи и етнически групи, тя поставя** начело на целите си възстановяването на свободата и независимостта, придава идеологически характер на европейското противопоставяне: фашизъм/нацизъм срещу демокрация/интернационализъм. А на дежурните твърдения на българските антикомунисти, че Съветският съюз и комунистите са „тоталитаристи", а не демократи, ще отговоря, че преди да говорят, е добре да прочетат документите на съпротивата – във всички тях, включително и в комунистическите и съветските, целта е ясно заявена и тя е демокрацията, но демокрация за всички, по-късно ще бъде наречена „народна демокрация".

Вторият спор за българската въоръжена съпротива

е за нейната численост и обхват. В отговор на подигравки срещу партизаните, че били *„мандраджии"*, *„шумкари"*, *„разбойници"*, *„предатели на държавния интерес"*, *„жертви на заблуда"*, *„измислени герои"*, **срещу които никой не се е борил, ще припомня как изглеждат нещата в други европейски страни. Вярно е, че българските партизани са значително по-малобройни от гръцките, югославските или полските.** Но докато при тях става дума за окупирани страни и унищожителен окупационен режим, **нашите партизани се борят в името на своите идеали за бъдещето.** Няма как да се скрие и омаловажи смелостта на над девет хиляди българи, напуснали спокойния си живот, за да се противопоставят на собственото си правителство. **За разлика от борещите се срещу нацистките окупатори в случая с българските партизани е нужен много повече кураж,** за да се противопоставят на собственото си правителство, обявило при това обединението на българските земи. И не само кураж, а и силна вяра в идеалите за нов строй, който може да осигури възстановяване на демокрацията в съчетание със социалната справедливост.

Когато говорим за предателство или защита на националните интереси е редно да си зададем и въпроса: кой е по-голям патриот – този, който от ръцете на нацистите получава територии, които обаче ще поставят страната на подсъдимата скамейка след войната, или онзи, който е готов да тръгне срещу течението на националистическите нагласи и с оръжие в ръка да се бори за откъсването на родината си от пагубния Тристранен пакт и за присъединяването към Антихитлеристката коалиция? За мен отговорът е само един – именно **благодарение на тези няколко хиляди души и на още хилядите им помагачи България запазва предвоенната си територия с добавката на Южна Добруджа.** Такова е историческото значение на феномена въоръжена съпротива в България като страна-съюзник на Третия райх. **А ако се сравненим с другите германски сателити, ще видим, че там също има комунисти и демократи, които се опитват да организарат съпротивително движение, но не успяват да го направят преди да настъпят последните месеци на войната. Така напримир най-известната италианска съпротива възниква в окупираната от вермахта северна част на страната едва след като Бенито Мусолини е свален от власт на 25 юли 1943 г.** Затова българската съпротива е уникална за Европа в годините на Втората световна война.

Продължава в следващия брой

ОТ УМРЯЛ ПИСМО

Кеворк КЕВОРКЯН

Не е лесно да се работи в жанра *„От умрял писмо"*: **газ от Туркменистан, завод на Фолксваген, завод на Тойота и пр.**

Днешните медии обаче се трудят усърдно - и навремето като нищо щяха да ни убедят, че ще дочакаме и комунизма.

Тази вечер по една телевизия ни разказаха **какъв разцвет на чуждите инвестиции преживяваме.**

Чак **ще ни задавят проклетите инвеститори.**

Обаче **излъчваха репортажа си от един закрит наскоро завод за автомобилна тапицерия - инвеститорът се изнизал нанякъде.**

„Фолксваген" и японците идват, ще си счупят краката от бързане - а този бяга.

Не се сетиха обаче да ни кажат, **защо въпросният неблагодарник е избягал.**

Добре, да решим, че не е с целия си - **нека си бяга.**

Важното е, че емигрантите ни се завръщат.

Медиите ни отскоро надуват фалшивата гайда, според която емигрантите ни се завръщат - 16 хиляди души се прибрали и Захариева веднага зачурулика.

И тъй, както се връщат, **41 хиляди и 500 българи са обявили - само за два месеца! - че искат да останат в Англия и след Брекзит.**

Представяте ли си, какво връщане пада.

Но медиите са се зазяпали в тъпи пропагандни номера и това им стига.

Върнали се някакви 16 хиляди души - и сякаш това вече окончателно е променило представата за страната ни и за Живота в нея.

Това е глупаво и нечестно.

Тук, Животът изобщо няма да се промени от това, **че някой е оставил заплата от три хиляди паунда и е дошъл тук за три хиляди лева, понеже там му било по-скъпо.**

„Какво е туй паунд, бре?" - ще си кажат в Монтанско, примерно, **и ще продължат да кретат из нащърбения си животец.**

Какво ли щеше да напише великият **Яворов за днешните изгнаници** - подгонени от ятагана на некадърни и самодоволни **Властници, които не изпитват капчица срам,** дори дурашки се хвалят?

Срам със сигурност изпитват самите Изгнаници - заради провала на държавата си.

Вече наблюдаваме едно **ново крепостничество - милиони хора са закрепени като същински крепостни за мизерния си живот,** заложени са пред него.

Нищо не може вече да се направи за тях.

Нищо, дори и Властниците да искат - до там сме я докарали за годините на Прехода.

Но не се взират в тия **хора, роби на една нелепа съдба, натрапена им от некадърници,** а зяпат ония, които са се върнали - 16 хиляди от два милиона.

Една хубавица от ГЕРБ веднъж **изтърси** следната колосална **глупост**, готова е направо за шеф на Парламента: **двата милиона български емигранти-бегълци ни проправили пътя към ЕС!**

Бягат от България - и ни приобщават към Европа.

Празните глави представят този позор като някакъв триумф.

***

Непрекъснато **гърмят скрити бомби отвсякъде.**

Наскоро научихме, че стотици училища са без физкултурни салони или пък, доколкото ги има, те са в окаяно състояние.

Обаче нали **преди време Властта се похвали, че е отделила повече от 600 - шестстотин милиона лева - за ремонт на училищата.**

Какво стана с тия пари?

Все **съобщават нещо розово, но изобщо не се сещат да се отчитат, обещанията са достатъчни - не си пъхайте носа зад тях, не ни разваляйте кефа.**

Можеш да обещаеш всичко, дори можеш да обещаеш **да кацнеш на Марс, да обереш страхопочитанието на шараните - и да не направиш нищо.**

По телевизията показаха училищен **физкултурен салон: там разполагат с дюшеци, от които дори бездомниците ще се погнусят - нареждали ги един до друг и ги използвали като тепих за борба.**

А бяхме първа световна сила в този спорт.

С тия вонливи дюшеци ли ще си връщаме славата?

Точат се обаче да **правят стадион за световно първенство по футбол,** нищо, че ще бъдем тъпаните там.

Но **някои ще се напечелят от строителството на стадиона** - колко, вече и **самият Дявол не може да изчисли.**

Стига фасони на скъсан дюшек, по-добре **дайте парите за ремонта на училищните салони, тогава славата ще дойде сама.**

От умрял писмо… и т.н.

ЗАЩО ДОЙДЕ ПРОМЯНАТА...

МИНИСЕРИАЛ ЗА ГОЛЯМА КИНОПРОПАГАНДА

ЩЕ ДОЧАКАМЕ ЛИ ФИЛМ ЗА БАЛКАНСКИЯ ЧЕРНОБИЛ?

Румен Воденичаров

През май т.г. се състоя премиера на най-новия ТВ сериал на американската кабелна и спътникова телевизия HBO (Home Box Office), който всъщност представлява поредица от къси и страшни новели, заснети в стил Оруел *„1984“*. Сериалът, който бързо нашумя и поведе с рейтинг 9.6, е най-близко до трилър. В него има всичко: ужаси, насилие, тотално пиянство, войници с автомати, ликвидатори-беззащитни жертви, семейна трагедия, самоубийствени решения на операторите на АЕЦ, цинизъм на управляващите, както и положителни герои, готови на саможертва за спасяване на стотици техни сънародници.

Създателите на сериала *„Чернобил“* **Крейг Мазин** (автор до този момент на сценарии за посредствени комедии) и **Йохан Ренк** (режисьор на телевизионни клипове) **твърдят, че техният филм е художествен, а не документален.** Подобно твърдение би могло да бъде валидно за филм като *„Трите мушкетари“*, но не и за *„Чернобил“*, защото документалният елемент е по-въздействащ на младите зрители от художествените внушения. **Акад. Валери Легасов, инж. Анатоли Дятлов и Борис Щербина са истинските имена на персонажите, участвали в ликвидиране на последствията от голямата техногенна катастрофа. Обстановката и битът на 80-те години на СССР са предадени точно. В сериала истината се смесва с лъжата толкова фино и в такива пропорции, че да се отдели едната от другата е много трудно.** Трябва да се признае, че създателите, може би неочаквано за самите тях, са го направили майсторски и това е главната причина темата да стане печеливша.

Но както казва **проф. Андроник Мигранян:** *„Няма независими СМИ. Те винаги преследват някаква политическа цел“*. НВО е СМИ и нека се замислим случайно ли се подсилва трагедията в Чернобилската АЕЦ с опашати лъжи като следните:

Хеликоптер пада вследствие на силната радиация;

Миньорите прокопават тунел под реактора съвършено голи, а точно под земята няма никаква радиация;

Не е възможно за един ден да падне кожата на облъчен човек;

Поголовното пиене на водка по време на сух режим е измислица. Съветската армия е представена като сборище от пияници;

Не е имало автоматчици, които под дулото на АК-47 да изпращат ликвидаторите на явна смърт;

Няма никакви „биороботи“. Роботите на практика са се оказали неефективни. Хората разчистващи покрива от радиоактивния графит са били доброволци;

Всички жители на Припят, наблюдаващи пожара от моста, загинали от свръхдоза радиация. И т.н.

Всички тези наглед невинни *„художествени похвати“* подменят истината в сериала *„Чернобил“* и я погребват за милионите неинформирани зрители на НВО - като IV блок на АЕЦ - в саркофаг. Благодарение на тази **успешна пропаганда младите възприемат бившия СССР като *„империя на злото“* и като *„концлагер“*, в който са живели добри, но страдащи хора. А тъй като президентът Владимир Путин е обявен за диктатор, Руската федерация за агресор към който има санкции, то сериалът внушава, че 33 години след аварията в Чернобил Русия продължава да има ужасно правителство, сле-**

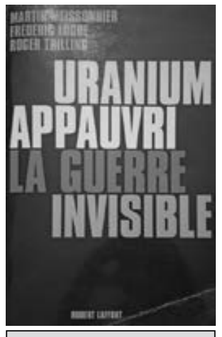

Сборник от статии разобличаващи престъпниците от САЩ произвеждащи боеприпаси с ОУ.

дователно няма право да владее огромната територия и ресурси.

Чувствата при гледане на сериала „Чернобил“ са смесени. Става въпрос за един **експеримент, завършил като трагедия, която засегна много европейски страни.** Съчетали са се съдбоносни грешки при проектирането, изпълнението и управлението на атомния реактор

С главния лекар на болницата в Багдад, който показва малформации на родени след войната деца.

РБМК-1500. Т.нар. добра производствена практика (GMP) в технологии, свързани със здравето и живота на **хората, изисква стриктно следване на написани инструкции за избягване на необратими човешки грешки. През 1986 г. инструкциите са били променяни в хода на експеримента при атомен реактор, който е нямал днешната автоматична система за независимото му спиране** (RPS-Reactor Protection System). **Груба грешка е да се оставят в активната зона само 6 пръта поглъщащи неутрони, след като минималният брой по инструкция е 15.** Абсурдно е да се намалява охлаждането след като се знае, че **преди изключване на реактора за кратко време ще се отдели експлозивно излишна енергия. Анализът на аварията показва, че и преди 33 години в правителството на Горбачов е имало *„калинки“*, които са прехвърляли АЕЦ от министерство в министерство, както и *„калинки“* сред отговорния персонал, които са били твърде самонадеяни. Резултатът е голямата авария в най-голямата АЕЦ в европейската част на СССР и преждевременната бавна смърт от радиацията на стотици, а може би и на хиляди хора. И изводът, че *„мирният атом“*, при лошо управление, може да бъде опасен и да руши човешки съдби.**

Кинопропагандата е поднесена професионално. Младите зрители, родени след промените, са потресени, но съвременниците на аварията в Русия са на мнение, че сериалът „Чернобил“ е културна агресия и част от кампанията срещу Руската федерация и в частност срещу *„Росатом“*, който в момента строи 2/3 от атомните реактори в света.

Убеден съм, че Русия е длъжна да отговори на НВО.

Всяка държава може да бъде критикувана, защото по принцип е репресивна машина. Това важи и за Съединените щати, които в стремежа си да бъдат и да останат световен лидер не веднъж са прибягвали до откровени лъжи и до разпалване на войни за унищожаване на цели държави и народи. Разбира се **най-опашатата космическа лъжа са полетите по програмата *„Аполо“* до Луната.**

Ако радиоактивният облак от Чернобил беше резултат от човешка грешка, то има **една друга радиация, подарена ни от САЩ, за която малко се говори, но затова пък ще бъде вечна и на Балканите, и в Близкия изток. Става въпрос за боеприпасите с глави от т.нар. обеднен уран** (ОУ), **които бяха употребени във войните срещу Ирак и Югославия.**

Съединените щати са единствената държава в света, която е водила 3 атомни войни: 1945 г. в Япония, 1991 г. в Ирак и 1999 г. в Югославия. Последните две са с ниска интензивност, а именно с употреба на ОУ. Нека накратко да припомним на читателите какво представлява този невидим, тих убиец като в същото време предложим на сценаристите от НВО сюжет за един нов сериал-трилър.

Когато оловото в куршум, бомба или снаряд се замени с много тежък метал като волфрам, злато или уран-238, се получава боеприпас, който е по-компактен, лети по-бързо и с лекота пробива танкова броня и бетонни укрития. **Американците използват златото и волфрама за *„по-хуманни“* цели.** Те обаче са **се досетили да се освобождават от отпадъка уран-238 при производството на ядрени бомби като го включват като глава в боеприпасите с ОУ, въпреки че им е много добре известно, че този метал е радиоактивен и токсичен. Но знайно е, че Съединените щати не воюват на своя територия.**

При сблъсък с твърда преграда кинетичната енергия на боеприпаса се превръща в топлина и при 3000 °C част от него се разпрашава на частици от 5 до 50 микрона. **Няма що – съвременна нанотехнология. Разпрашеният уран-238 се разнася от вятъра и може да попадне в организма на човек с вдишването или храната. Бомбата със закъснител започва да цъка и след време излизат наяве и резултатите от радиацията: малформации на новородените, рак, левкемия и психически разстройства.**

Лично съм наблюдавал последствията от радиацията на ОУ в болниците на Багдад на деца и бебета, родени в местата, където са обстрелвани танкове и бомбоубежища. Малформации като **деца без нос, с по 6 пръста на крайниците, с подути кореми, с левкоза.** Ужасяваща гледка. **Пострадаха и няколко хиляди войници на САЩ почиствали въоръженето след операция *„Пустинна буря“***, в която бяха разпръснати 320 тона снаряди с ОУ. От Първата война в Залива води началото си т.нар. *„иракски синдром“*.

БУДНАТА КОМА НА БЪЛГАРИТЕ

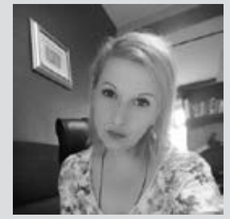

Елена Гунчева

Това не е нормално! Не мога и не искам да проумея как така не реагираме на унищожението ни. 1338 години сме се борили и оцелявали, а сега вяло и апатично гледаме как българите се претопяват, а България загива. Дори не реагираме. Като болник, който е в кома и е оставен в болницата без лечение да умре.

Нима не виждаме какво става? Как **полицията защитава само управляващите, а старците по селата са оставени на милостта на крадци и убийци?** Нима не виждаме как **всеки закон е лобистки** и с една единствена цел - да ни накара да плачаме и да създава условия за корупция? Нима не виждаме как, **докато родители събират с касички по магазините пари за операция на болните дечица, политиците си купуват десетки апартаменти, имения и декларират сметки за милиони с една заплата?** Нима не виждаме как **хора, работили 40 години, живеят от подаяние от 200 лева, докато хора, не работили и 40 дни друго освен политика, вземат милиони и се подиграват на бедните българи!**

Нима не виждаме как всичко некадърно, мръсно, с психически отклонения, необразовано и невъзпитано изплува като мръсна пяна найотгоре в управлението на държавата? Докато ние гледаме турски сериали и пляскаме с телешки възторг на престъпната мутра, която ни унищожава.

Защо няма реакция? Защо хора, които се възмущават и са против властта, не желаят и не могат да излязат на улицата и да пометат мутрите, които ни унищожават? Защо не се появява читав лидер, който да обедини народа? ЗАЩО ВСИЧКИ ГИ Е СТРАХ? ЗАЩО СЕ СЪОБРАЗЯВАТ С КАКВО ЛИ НЕ, НО НЕ И С ИНТЕРЕСИТЕ НА БЪЛГАРИЯ?

Защо изчакват уж подходящ момент, докато народът ни е в агония? **Защо слушаме само думи, а не виждаме действия? Защо сме разделени постоянно? Това ли остана от смелият и горд народ на българите?**

Нима сме последните българи? Оскотяващи, напускащи на тълпи родината си в търсене на нормален живот? Мислещи само как да се нахранят и да си платят сметките? Какво има да губим още?

НЕ ГИ ИНТЕРЕСУВА

Очаквах коментар от Борисов за убийството на едно дете, потресло цялата страна. Както и за 116-тата-годишнина от Илинденско-Преображенското въстание. Нито дума, нито ред.

Все по-рядко управляващите политици се изказват по повод събития от историята ни. Все едно ги е срам от нея. Неудобно им е да си спомнят, че българите са въставали срещу поробителите, не им изнася да припомнят, че българите са се биели под знаме, на което е пишело "Свобода или смърт". Трети март не бил национален празник, клането в Батак било руска хибридна атака, Ботев бил терорист, Левски не бил важен, не са ни освободили руснаците, а американците. Гаврите с историята ни продължават.

И при тези управляващи какво **ли ще учат децата ни.** За въстанията, за борбата, за свободата, за народа ни? Или само **ще помнят, че трябва да сме благодарни на големия велик американски Господар, който ни е освободил и да се кълнем в раираното знаме! И без това вече България не е суверенна държава, тъй като до българското знаме винаги стои и европейското - на еднаква почит и височина. А някъде и само европейското...**

Трагедиите на народа не интересуват мутрите, които са превзели управлението. Те не се интересуват от Виктория, от Криси, от убитите деца и жени, пенсионери и младежи. Притеснява ги единствено дали това няма да им наруши спокойствието.

Чужди да ни управляваха и да ни бяха господари, нямаше да бъдат такива безчувствени и алчни маскари, каквито са избраните от нас българи в политиката. Всичко човешко им е чуждо. А българското - още повече!

ЩЕ ДОЧАКАМЕ ЛИ ФИЛМ...

На 70% от хората с такъв синдром се раждат деца с генетични отклонения. Нараства броя на психическите отклонения у бившите военнослужещи. Статистиката е застрашителна. Докато раковите заболявания в Ирак преди Първата война в Залива са 40 на 10 000 души, то през 1995 г. те са вече 800, а през 2005 г. достигат 1600 на 100 000 души.

Заключението на специалистите е категорично: **„Замърсяването на околната среда с реакторен уран (U-235) и с ОУ(U-238) е по-опасно от обикновена атомна бомба“.**

Но вместо да изоставят тази престъпна технология за геноцид, Съединените щати продължиха употребата на снаряди с ОУ във войната с бивша Югославия през 1999 г. Този път нови 300 тона снаряди бяха изстреляни по сръбските танкове М-4 (по лицензи на руския Т-72), които в сраженията в Кувейт се оказали по-добри от американските *„Абрамс“*. Основната цел е заводът-производител в Хаджичи близо до Сараево. Сръбските танкове се оказват шперплатови, но ОУ си остава истински. След примирието сърбите емигрират в Братонац, тъй като много хора на средна възраст заболяват от рак.

Странни болести нападат и италианския контингент разквартируван до Призрен, където са били заразени с ОУ питейни води. Това е причината през 2000 г. да бъде направен първи опит за създаване на Комисия за проучване на последствията от ОУ. НАТО продължава да убива. Не само Чернобил. Сега, след като изтина „гратисен“ период от 15 години, става ясно, че *„Балканският Чернобил“* ще продължава и в бъдеще.

Лъжите на военнопрестъпниците, извършили престъпление срещу Човечеството, също безцеремонно продължават. Американският посланик в Белград Кайл Скот твърди, че *„ОУ изобщо не представлява опасност за здравето на населението на Балканите. Високото ниво на онкологичните заболявания се дължи на застаряващото население, неконтролирани сметища и нездравия начин на живот“*(?!). Интересно защо, след като няма опасност, в Айдахо „погребват “ заразени транспортни средства от войната в Кувейт.

Проф. Слободан Чикарджич, председател на обществото за борба с рака, е категоричен: *„Това е престъпление срещу Човечеството без аналог!“*.

За престъпления срещу Човечеството давност няма. Ето защо в Ниш през февруари се проведе Съвет за подготовка на иск срещу 19 държави членки на НАТО, участвали в коалицията срещу Югославия. Дали този иск ще завърши с процес, така както завършва серия 5 на сериала Чернобил, предстои да видим. Може би и българският консул в Ниш ще бъде принуден да проговори.

Г-н Мазин, след минисериала *„Чернобил“*, Вие вече сте изкушен на теми, представляващи политически трилър. Събарянето на кулите-близнаци в Манхатън през 2001 г., както и изпускането на няколко термоядрени бомби в Испания и Гренландия по време на дежурните полети на авиацията на САЩ по време на Студената война, са събития също съпроводени с опашати лъжи от страна на американското правителство. Те биха могли да станат вълнуващи сюжети за нови сериали. Но те са, така да се каже, вътрешна работа на свръхсилата САЩ и след *„Чернобил“* не е прилично или от съображения за сигурност, е рано да се проявява чак такава културна агресия.

Но казусът с обеднения уран (ОУ), описан по-горе, засяга не само американския народ и американските войници. И тук имаме генерали, които лъжат собственото си правителство, дипломати, които заблуждават международните институции, както и стотици невинни жертви от различни народи на тихия убиец ОУ.

Някой трябва да хвърли камък в блатото, защото по всичко личи, че в Сирия отново се стреля с ОУ.

Е, този някой, ако имате претенции за безпристрастност, защо да не бъдете **Вие, г-н Мазин. Защо Вие, след като показахте професионализъм в сериала *„Чернобил“*, не се опитате да влезете в кожата на акад. Валери Легасов,** който **казва:**

„Ако дълго време слушаш лъжи, забравяш как изглежда истината“.

Уверявам Ви, че рейтингът на един нов документален филм за ОУ може да достигне 9.7.

СВИНСКИ ВОЙНИ: ПОЛЗИТЕ ЗА ГЕРМАНИЯ ОТ АФРИКАНСКАТА ЧУМА

Как се развива свиневъдството в незасегнатата от африканската чума Германия

Докато в България и други бивши социалистически страни африканската чума *„изяжда"* **свиневъдството, в края на миналата година Германия отчете огромен излишък на свинско месо.** Въпреки намаляващия брой на свиневъдни ферми в сравнение с пиковата **1980 г., Германия е сред водещите държави в производство и износ на свинско месо и вече измести Испания от третото място, нареждайки се веднага след Китай и САЩ.**

На 24 декември 2108 г. германската NTV излезе с публикация под надслов: *„Германия произвежда твърде много свинско месо"*.

Споменава се че **все по-малко немски граждани** купуват свински **продукти и през 2017 г.** консумацията е спаднала **до 35,8 кг на човек**. В друга публикация се посочва, че една от причините за намаляващия интерес е покачване на цените на свинското месо. **През 2017 г. цените са се повишили със 7% в сравнение с предходната година.**

Намаляващият интерес към свинското на вътрешния пазар е **вдигнал обема на износа с около 63%** в сравнение с предходни години и вече надминава до 1,8 милиона тона. И въпреки това **остава още нереализирана продукция** заради големия брой индустриални свиневъдни ферми.

Зеленият политик Фридрих Остендорф критикува заселения стремеж към производство и износ на свинско: *„Високият износ е успех за селскостопанската индустрия, но за сметка на животните и околната среда"*, казва той пред **телевизионния канал,** като има предвид, че **много органи на свинете не се ядат и се явяват замърсители на околната среда**.

На друго мнение е **Асоциацията на свиневъдите в Германия.** Директорът й **Торстен Стаак** посочва, че части като **свински уши, опашки или крака се считат за деликатес в Азия и експортирането им към този регион** *„означава избягване на хранителни отпадъци и устойчива работа"*.

Изданието **Zeit.de** също се спира на експорта на **свински продукти за Китай.** Германските търговци са изнесли **2,4 милиона тона свинско между януари и октомври 2017 г.,** което е малко под **1/5 от закланите прасета.**

Перспективата за увеличаване на износа на свинско **от Германия води до увеличаване на броя на отглежданите домашни прасета. През ноември 2017 г.** техният брой достига до **27, 5 милиона животни** – с около 378 000 повече, отколкото през май същата година.

ЧУМАТА УДАРИ СТРАНИТЕ, В КОИТО ГЕРМАНИЯ ИЗНАСЯ СВИНСКО, ИЛИ СЕ ЯВАВАТ НЕИН КОНКУРЕНТ НА ВЪНШНИЯ ПАЗАР

Полша

Преди епидемията от африканска чума по свинете (АЧС) Полша изнася свинско месо за Италия, Германия, Хонконг, Словакия, Чехия, САЩ, Литва, Обединеното кралство, Латвия, Румъния, Холандия, Естония, Виетнам, Чили, Канада, Австрия и Хърватия.

В момента всички държави извън ЕС са блокирали вноса на свинско месо от тази държава.

Интересна подробност! Филипините наложиха **забрана за внос на немско свинско месо поради констатация, че месото е от полски произход, въпреки че се доставя от Германия.**

Китай

Германските фермери имат амбицията да увеличат още по-видимо износа за Поднебесната империя и АЧС им идва като по поръчка. Броят на отглежданите прасета в Китай е около 500 милиона, но **африканската чума наложи редуцирането им с 20милиона, като се очаква да бъдат уничтожени многократно повече.**

Немски издания пишат, че **причината за навлизане на чумата в Китай са заразени хранителни отпадъци, но заседените огнища отстоят понякога на 1000 км разстояние, което поставя под съмнение обяснението за произхода на заразата!?**

Япония

В Япония също бяха открити огнища на африканска чума, което ще наложи внос на свинско, а **Германия е стъпила на този пазар,** макар и да не може да се конкурира **с Испания**, която вече се е утвърдила **като износител на свинско за Япония.** В публикации от началото на 2017 г. специализирани немски издания посочват, че износът към тази страна възлиза на скромните **8000 тона,** тъй като много компании и в Германия нямат лиценз за търговия за износ към Япония.

Няколко месеца по-късно ЕС сключи с Япония цялостно споразумение за свободна търговия (JEFTA), което бе подписано на 11 юли и влезе в сила през 2019 г. Споразумението има за цел да намали тарифите и другите търговски бариери, за да стимулира икономическия растеж. **Институтът Thunen в Брауншвайг** изчисли как JEFTA ще се отрази на европейската и германската агрохранителна промишленост.

Белгия

Белгия е един от сериозните конкуренти на Германия за износ на свинско на европейския пазар. Немското издание Fleischwirtschaft.de съобщава, че **през 2018 г. в Белгия** са произведени за търговски нужди **1,07 милиона тона свинско месо, с около 1% повече от предходната година.** Според VLAM, белгийската организация за насърчаване на продажбите, по-голямата част от производството на свинско месо се изнася.

През 2018 г. световният износ на белгийското свинско възлиза на 816 609 тона. 234 672 т са били предназначени за германския пазар. Но износът на свинско месо **в Полша е увеличен с 22,3 % до рекордния обем от 216 848 тона.** Полша вече усвоява **26,6% от белгийския износ.** Холандия, третият по големина клиент на белгийците, заяви поръчка за **92 386 тона свинско месо през 2018 г.**

Но в Белгия също бяха открити огнища на африканска чума. И на 20 септември 2018 г. ЕС блокира износът на белгийско месо, въпреки че вирусът не беше открит при нито едно домашно прасе. Всички проби са отрицателни и **белгийското правителство не пусна разпоредба за унищожаване на домашните прасета.**

Онлайн изданието **Blickinsland.at съобщава:** *„Африканската чума по свинете нараства в Белгия. Миналия четвъртък чумата бе открита при две диви прасета. Животните са намерени или умъртвени в района на Етал в граничния триъгълник на Белгия, Франция и Люксембург"*.

Този регион е на около **60 километра от германската граница, но въпреки това вирусът не проникна на германска територия. Тя продължава да е чиста от чумата, също като другите големи доставчици на свинско месо – Франция и Испания.**

След откриването на африканска чума по свинете в Белгия, шест държави спряха да внасят свинско месо от страната – Южна Корея, Китай, Тайван, Беларус, Мексико и Филипините.

…

Африканската чума по свинете не **е опасна за хората,** но е смъртоносна за животните. Милиони са избитите прасета в световен мащаб в опит да се ограничи разпространението на епидемията. **Но няма информация да са правени лабораторни опити за намиране на ваксина!?**

Така АЧС се превръща в мощен икономически инструмент в борбата за нови пазари и изтласкване на по-малките играчи от тях.

Епидемията от африканска чума донесе **огромни икономически ползи на Германия.** През първите пет месеца на *„чумавата"* 2019 г. **Германия е увеличила износа на свинско със 17% в сравнение с 2018 г. Най-важният клиент за немско свинско месо през посочения период е Китай с дял от 17 %.** На второ място е **Италия**, следвана от **Холандия**.

МЕЖДУ РЕДОВЕТЕ.COM

ГОЛЯМАТА ЛЪЖА ЗА ЕВРОПА

Откъс от книгата на Филип дьо Вилие „Дръпнах веригата на лъжата и всичко си дойде на мястото"

Продължение от миналия брой

Неудобният баща

Валтер Холщайн е третият *„Баща основател на Обединена Европа"*. Бил е дори **председател на първата Европейска комисия.** Въпреки това **Филип дьо Вилие** се спира на неговата биография в раздела, озаглавен *„Неудобният Баща"*. **За Холщайн Кув дьо Мюрвил казва, че като председател на ЕК,** се държал като *„европейски премиер министър"*. Без да има мандат, заминал на **държавно посещение** във Вашингтон, където **президентът на САЩ Джон Кенеди му разпънал червен килим.** А пък Холщайн акредитирал посланиците като истински държавен глава. **Де Гол поискал кожата му за това своеволие.** Обаче през 50-те години списание *„Тайм"* го нарича *„Мистър Европа"*, **а комисар Рошеро** споделя пред **Филип дьо Вилие, че именно Холщайн е истинският баща на Европа: понеже съставял и редактирал текстовете на всички договори и всички те били излезли изпод неговото перо.** Рошеро го описва още като германски професор с висок статус, голям европеец, като Моне, страшно интелигентен, спокоен, строг до пунктуалност и дори скучен човек, който живее само за работата си. **Носел едни и същи, овехтели с годините обуща и докато пътували за САЩ с кораба, Аденауер му ги скрил, той завършил своите двустранни срещи по чорапи.** Същият този педант обаче позволил на белгийското правителство да срине един **манастир за милосърдни сестри,** за да се построи на мястото му **огромната кръстовидна и цялата в стъкло сграда, седалище на Европейската комисия.** При Аденауер той станал **държавен секретар по външните работи** и шеф на германската делегация на всички преговори **за СЕСА** (Европейска общност за въглища и стомана), **чак до конференцията от Месина.**

Но какво е правил този *„Баща основател"* **преди и по време на войната?**

Оказва се, че **през 1944 г.** , заедно със своята част е бил **пленен от американците в Шербург** и прехвърлен в лагер **за германски военнопленници на остров Род Айлънд,** където още през 1900 г. е бил построен **форт Гети**. В края на войната, както свидетелства Филип дьо Вилие, в САЩ водели на отчет към **380 000 германски военнопленници,** разпределени в 150 лагера, далеч от всичко и заобиколени с мрежи от бодлива тел. Между военнопленниците имало **лекари, преподаватели, адвокати, съдии, бизнесмени и учени.** През април 1943 г. помощник- секретарят за войната **Джон МакКлой** написал меморандум, предлагащ **програма за превъзпитание на военнопленниците,** които започнали да се стичат към САЩ. Целта на тази програма съвсем не била филантропична, а военна и политическа. *„Не ставаше реч да се доставя удоволствие на пленниците, или да се преследва апробация на добронамерените, а единствено да се гарантира сигурността на САЩ в следвоенния свят, пише Дьо Вилие. Силите от Оста щяха да бъдат разгромени от СССР при Сталинград и занапред краят на Райха бе написан. Много германци, взети в плен, бяха разглеждани като хора от високо ниво и поправими, годни да изиграят ключова роля в германските дела в бъдеще. Трябваше, значи, от тях да се направят съюзници и те да се убедят в достойнствата на демокрацията и на американския начин на живот. В окупирана Германия, където МакКлой щеше да стане, - след едно преминаване през президентството на Световната банка, - върховен комисар на съюзните сили, той щеше да наблюдава разпределянето на 1 млрд. долара и програмата за денацификация. САЩ щяха да дебаркират във Френска Северна Африка и от Вашингтон визионерът Джон МакКлой подготвяше удара за след това. „Имах пълномощията на диктатор, но на доброжелателен диктатор"*, **хвалеше се в края на своя живот адвокатът, дипломатът, банкерът бизнесмен МакКлой, който беше на служба при седем американски президенти.** *- Денацификацията и превъзпитаването на германския народ започнаха тук, в САЩ, в лагерите за военнопленници през 1944 и 1945 г., където щеше да се формира елитът на бъдещето за Европа и да се гарантира сигурността на САЩ в следвоенния свят.* **Германия беше на първия ред. Но Женевската конвенция забранява индоктринирането на пленниците, следователно трябваше да се действа умело и тайно.** *Хора от американското разузнаване отиваха в лагерите за военнопленници, разсеяни по цялата страна, за да съставят с помощта на германци, смятани за благонадеждни, списък с кандидати, предназначени за един вид „школа"* **извън общината.** *Избраните военнопленници трябваше да подпишат документ, в който заявяваха тържествено, че отхвърлят национал-социализма. След като го направеха, те продължаваха по една секретна програма за превъзпитание и щяха да бъдат освободени за една или две години от принудителен труд при завръщането си в Европа.* Преди всичко, **скоро Америка щеше да има нужда от тях.** Видният **професор Валтер Холщайн** беше избран измежду десетината пленници, от хилядата в неговия лагер. Освен своите квалификации, кандидатите трябваше като минимум да **са си отворили очите в момента на разгрома на Третия Райх. Америка е млада нация, която гледа в бъдещето. Нова Германия щеше да го направи, колкото и малко средства да й дарите от Гети са тези, които щяха** да нарекат мястото *„Фабриката"*. **Форт Гети беше** *„школата по администрация"* **за някои германци, грижливо подбрани, денацифицирани, превъзпитани и формирани през осемте месеца за бъдещи служители в администрацията и американското военно управление в Германия…** Един професор ентусиаст от Харвард щеше да сравни **съществуващия във Форт Гети порядък с Републиката на Платон,** пледирайки безуспешно да бъдат отрязани телените заграждения край лагера. **Професорът**, както наричаха **Холщайн**, дистанциран и сив, беше се заровил в **книгите на библиотеката, доставени на Форт Гети.** Щеше да преоткрие либералното мислене на Хайек, четенето на когото в известен смисъл му беше отворило очите. *„Фабриката"* **щеше да денацифицира** – днес биха казали *„дерадикализира"*, **тези германци, обърнати от националсоциализма, за да изфабрикува бъдещия елит, който щеше да помогне на САЩ в тяхната задача като окупатори на победена Германия и лидер на свободния свят…** Никой никога не разбра **дали Холщайн е бил, както много други германци, смутен от комплекса на колаборацията.** За тях бяха превеждани книги, прожектираха им се филми, **показващи газови камери, морги, погребални кортежи от хора, обезумели жени и деца, излизащи от концлагерите. Не се знаеше какво наистина мисли Професорът,** за какво мечтаеше, дали сърцето му биеше, нито за кого или за какво… **Получавайки дипломата си в Гети, в присъствието на генерал Блекшиър М. Брайън, Холщайн произнесе една реч, в която отдаваше почит на** *„силата, единството и неделимостта на западната култура"*, които му беше разкрило **побиването му в Америка.** Преди да се върнат у дома, много дипломанти от Гети ще славословят публично своята *„трансформация"* в лоното на *„Фабриката"*. Няколко години по-късно, **силният човек, какъвто щеше да стане Холщайн в Брюксел, щеше да приветства този успех, пледирайки за** *„перманентна трансформация на съзнанията"* **посредством супранационалната интеграция.**

Бъдещия председател на Европейската комисия Валтер Холщайн (вдясно), 21. 03. 1943 г.

Професор Холщайн ще се върне от плен през ноември 1946 г. и слисан ще намери Франкфурт, изцяло сринат от бомбардировките.

На стр. 8

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ КАТО ИСТОРИЯ, БЪДЕШЕ И УРОК ЗА ДНЕС

Политологичен анализ

От стр. 1

Очеведно е, че съществуващата днес **система на капитализма не може да бъде разрушена, сменена и дори** *„преодоляна“*. Но няма причина **невъзможното днес да се превърне утре в неизбежно**. За това *„утре“* обаче **трябва да се работи постоянно – колкото и далечно да е то, ако наистина желаем да го имаме.** Но за да го имаме като реалност, е необходима

идеология и политическа програма,

в които това да е предвидено, както и да са формулирани принципите, по които ще бъде осъществено. С общи приказки и заклинания революция (дори и *„реформиране“*) не се прави. А смяната на системата е именно революция.

Поради тези причини левицата в България пропуска собственото си минало с революционните борби и държавното управление в продължение на 45 години.

Но БСП е родена като **революционна партия,** призвана да събори капитализма и опитите да й се вменят други характеристики като основни, само смъртно я нараняват и отклоняват от нейния път.

Преди 75 години на 9.IX.1944 г., **в България започна социалистическата революция.** Днешните либерални идеолози и публицисти представят събитието, сложило началото на този процес, единствено като **въоръжена намеса на СССР,** чиято армия без никакво право е навлязла в **пределите на държавата** ни и установила комунистическата власт. Дори да приемем, че това е **цялата** *„историческа“* **истина, пак ще се съгласим, че съветската армия не би**

Преди 75 години на 09.09.1944 г. в България започна социалистическата революция

могла да установи никаква комунистическа власт в една държава, ако в нея отсъства реален политически субект, който да е достатъчно силен, влиятелен, добре организиран, идеологически подготвен, преминал през многобройни изпитания и напълно готов да поеме тази власт и осъществи след това социалистическата революция. Такъв политически субект в България през септември 1944 година бе БКП заедно с Отечествения фронт. И те осъществиха социалистическата революция, а не Червената армия и Сталин!

Уроците на историята

Девети септември се предхожда от дълголетна история. **И тя не е само на БКП, но и на всички леви сили и на тези, които са против фашизма и пагубната политика на монарха и неговите съзаклятници;** на тези, които дълго и **упорито са работили** за самоосъзнаването на **пролетариата като класа,** призвана да промени радикално общественото устройство.

Самоосъзнаването на пролетариата като класа *„в себе си“* и *„за себе си“* **не става лесно и бързо. То бива възможно единствено с упорита политическа и идеологическа работа,** за да може класата да се вгледа в себе си и в общественото устройство и да разбере, че никой няма да подобри положението й, **ако сама не се заеме с него и не наложи волята си над властта на капитала.** Властта се взема или връща от политическата партия, но нейният характер, сила и успех **зависиви от класата, която е излъчила въпросната политическа партия.** Това важи изключително много за социалистическата власт, чието название по Маркс е *„диктатура на пролетариата“*. Ако пролетариатът не осъзнае предназначението си, няма кой да му я даде. А както посочва Маркс, в капиталистическата държава е възможно **една лява, дори най-радикалната, партия да оглави управлението, но тя няма да промени характера на държавата, няма да я накара да работи в полза на пролетариата и експлоатираните.** Действията й неизбежно ще бъдат в **подкрепа и интерес на капитала.** Опита ли се нещо повече да направи, ще бъде пометена незабавно. Политически илюзии никой не бива да храни и да се надява, **че ако партията спечели изборите и състави правителство, ще смени системата с отделни закони. Тези илюзии са неморални, подвеждат хората и притъпяват социалното чувство и готовността за борба.**

Това не означава, че левите партии не бива да се борят за парламентарно представителство или за победа на изборите, която ще й даде властта. Тя непременно трябва да участва в тях и да се стреми постоянно да **увеличава влиянието в обществото** и да показва умение да управлява и да се справя и с **най-трудните проблеми в държавата.** Но да не лъжи себе си и другите, че **социално-икономическата и политическата система могат да се сменят и или поне значително променят с подобно участие в управлението.** Не бива да се смесват тактическите със стратегическите задачи и цели.

Уроците на историята на политическите движения и борби са преди всичко уроци по анализ на политическата обстановка в страната и извън нея, както и по тактическите средства и начините на тяхното приложение съобразно конкретните условия и състоянието на пролетариата и партията. Умението да преценяваш обстановката и съобразно нея да **прогнозираш и поставяш конкретните тактически цели,** е най-важното за един политически лидер и за колективното ръководство на партията. По това умение проличава тяхната политическа зрелост, както и **политическата зрелост** на пролетариата.

По пътя на безславното бъдеще

От 1891 г. до 1944 г. БКП поддържаше и развиваше у пролетариата **класовото съзнание. Тя е партията на пролетариата и автентичната и последователна изразителка на неговите класови интереси. Класовите интереси на пролетариата** са интересите на **по-голямата част от обществото,** защото са свързани с **установяването на социална справедливост, солидарност, братство, равенство, свобода. Затова и пролетариатът не се бори единствено за себе си, а за всички, които са лишени от плодовете на своя труд, и които понасят тегобите на несправедливо устроеното общество.** Той повежда борбата във всичките й форми в съюз с тези, които той успее да убеди, че трябва заедно да се **промени животът** и да се създаде **нов тип държава и власт.** Не е лесно да преодолееш буржоазната пропаганда, която те обвинява в **разрушителност, клевети те и ти приписва намерения, каквито нямаш. Пролетариатът никога няма да убеди буржоазията, че каузата му е висока и справедлива, но той трябва да докаже с делата си на широките социални слоеве, че мисли и се бори не само за себе си, а и за тях; че буржоазията и капиталът са врагове на обществото и народа; че не те** *„дават хляб“* **на работниците, а работниците им осигуряват богатствата, и че тази несправедливост трябва да бъде премахната.** Пропагандната война не е, за да се убедят взаимно двете класи и техните партии, че всяка от тях е права, а да вдъхнат сили, **увереност и убеденост** у своите. Същността й е обърната към своите. В някаква степен обаче и към колебаещите или разколебаните, които търсят нова **идеологическа и политическа опора.** Мисля че БКП разбираше това и правилно изграждаше своята идеологическа работа. **Успехът й не бе случаен, а напълно закономерен.**

В постмодерата епоха неолиберализмът, за съжаление, успя да убеди левите партии, че понятията *„класа“* и *„класова борба“* са вече изпразнени от съдържание, поради което идеологиите не са необходими. Социалните противоречия не били класови, а произлизат от неизбежните несъвършенства на обществото и са резултат от развитието на икономиката. Затова и партиите не са изразители на класи, а са всенародни и представляват обществени групи от членове и симпатизанти. Измислят се всевъзможни определения за *„ляво“* и *„дясно“* **като някои от тях се абсолютизират и се превръщат в главни определители за принадлежността на една партия на** *„лявото“* или на *„дясното“*. **Тази нелепица кара и БСП, и левите политически субекти да се отчуждават от комунистическите си традиции и по съществото да се съюзяват с капитала и буржоазията и толерантно да им гарантират политическо спокойствие.** Така те губят идентичността си и се обричат на **безславно бъдеще.**

Класовите интереси на пролетариата са интересите на по-голямата част от обществото

В условия на реална алтернатива на властта

Подготовката на Девети септември е преди всичко работа за утвърждаване на **високите идеали на социализма** и събиране под едно знаме **всички, които са против капитализма** и неговото **социално неравенство и несправедливост. Идеалът е социалната справедливост. Бедността, мизерията, високата смъртност, мъчителният труд са производните на несправедливостта на буржоазното общество.** Те не могат да бъдат **разрешени с подобрения,** промени в законодателството, възприемане на някакви *„европейски ценности“*, а само като се промени **обществената система** и **се създаде нов тип общество устройство**. Илюзия и лъжа е, че без такава промяна тази справедивост може да се установи само с *„ляво правителство“*, дошло на власт с **победа на параламентарни избори.** В рамките на капиталистическата система, както и да бъде усъвършенствана или *„преодолявана“*, **както смятат социалдемократите, обществото на социалната справедливост е изключено.** Дори и да се осигури в резултат на бурното развитие на икономиката висок жизнен стандарт!

БКП използва изборите и достъпът си до властта, за да защищава и пропагандира идеологическите си принципи и, за да покаже на хората, че тя е реалният им защитник и избавител от злото. Парламентарният живот е легален начин да **популяизираш политическите си идеи** и да доказваш **тяхната правота**, а и своите възможности да устройваш държавата според своята идеология. Затова той не бива да се пренебрегва. Но партията никога не е забравяла, че **полето на нейната революционна дейност е улицата, а главното средство – протестът в различните му форми. Партията живее на улицата и на улицата тя проявява своята сила и воля, за да види общество-** *обсада“* и, че улицата **няма да я остави на мира,** докато не постигне целите си. Иначе ще я сполети нещо повече, **което ще я смаже и унищожи!**

БКП действа ловко и в максимална степен използва удобствата, които й дава всеобщото избирателно право и парламентарната демокрация, за да върши своята най-важна работа по подготовката на предстоящата социалистическа революция. Партията е осъзнала, че най-важното е да подготви пролетариата и всички, които са недоволни от властта – особено в навечерието и **по време на Втората световна война,** за революцията. Тя чувствително разширява влиянието си в обществото и се превръща в реална алтернатива на властта. И то дотолкова, че **властта истински се страхува от нея и дори в навечерието на въстанието я кани да се включи в правителството на К. Муравиев.** Всички виждат, че **без комунистите и Отечествения фронт** никое правителство няма да е **лигитимно и да представлява волята на цялото общество.** Това го потвърждават и чуждестранни дипломати и наблюдатели, работещи в България.

Всичко е постигнато в **изключително тежки и опасни условия,** в които и най-малката грешка се заплаща **скъпо и прескъпо, с кръвнина дори.** Да не забравяме, че тогава **големият проблем** не е каква да бъде държавната субсидия за партиите, а как да се запазят хората от разстрел и бесило. Въпреки това, се извършва огромна работа. Тя бива възможна и успешна, защото **осъществява практически идеологическите принципи, на които служи БКП.** Идеологията предпазва от **грешки и фатални компромиси.**

Продължава в следващия брой

ПОКАНА

На 4.09., сряда, от 18,30 ч., в зала „Европа“ в парк-хотел „Москва“, ще се състои тържествено събрание послучай 75 години от 9 септември 1944 г.

ГОЛЯМАТА ЛЪЖА ЗА ЕВРОПА

От стр. 7

Назначен на следващата година за **ректор на университета на града,** той ще внесе там американските методи на обучение от Гети. Поканен да преподава в университета на **Джорджтаун (1948-1949),** той се сприятелява с бъдещия **помощник държавен-секретар Джордж Бол, и той приятел на Моне,** който ще направи така, че **Конрад Аденауер да разбере, че ще е добре един специалист по международно право да представлява Германия.** Името му е препоръчано на канцлера от икономиста Вилхелм Рьопке, основател на ордолиберализма, чийто дух е просмукал европейските договори. **Тогава Аденауер ще го представи на Жан Моне, който ще го хареса от името на Германия да води преговорите за плана Шуман.** Бившият военнопленник от Германия се стреми твърде скоро да ги успокои: *„Победоносните сили трябва да имат доверие в Германия. Тук, където са посети, тръгвайки от САЩ - единствената страна, която чрез школата от Форд Гети подготви работите за бъдещето, те ще дадат плод“*. **Професор Холщайн не е неблагодарник. Залавянето му в Шербург на 26 юни 1944 г. ставаше ретроспективно един подарък от Провидението за бившия декан от Рощок**. Наистина, от своето **завръщане от Гети,** той никога не е членувал **политическо бреме. Никой никога не постави под съмнение неговите различия с нацистския режим.** Истина е, че неговото научно издигане беше вече осъществено до **появата на Третия Райх**. **Кариерата на Холщайн не дължеше нищо на нацистите.** В хода на процеса на денацификацията през 1946 г. той твърдеше, че **няма никаква връзка с националсоциалистическата партия.** И, че *„още от първия ден“* осъзнал опасностите от нея… Той не беше **доктринер,** а **техник,** не беше **мислител,** а **инженер, юрист. Освен това, Холщайн нямаше темперамента на боец. Беше един учен, над партиите и историческите случайности. Онова, в което вярваше, беше единението: на Германия, на Европа и по-късно на Запада. Това, което приветстваше, беше механичната сила на наднационалните, имперски зъбчати механизми. Към останалото човекът ще се адаптира. В неговата наднационална парадигма, режимът,** законите и лозунгите можеха да варират до безкрайност: **един добър юрист от ерата на Ваймар, той беше аполитичен и щеше да остане винаги такъв. Професор Холщайн имаше, така да се каже, съвършения профил, за да разработи и един ден самият той да ръководи една наднационална технократия в една пост политическа ера“.**

И ето че на 25 март 1957 г. в Рим, край масата около която са събрани шефове на правителства и министри, готвещи се да подпишат договора, който учредява Общността, не всички са белязани от войната, както Холщайн. Там е французинът **Кристиан Пино,** бивш участник в Съпротивата, депортиран в Бухенвалд. Там е **люксембургчанинът Беш,** който е бил **член на полското правителство в Лондон.** Там е и **Конрад Аденауер,** когото нацистите са хвърлили в затвора. **Валтер Холщайн е друга бира.**

Превод от френски
Петко ПЕТКОВ

Продължава в следващия брой

В момент, когато у нас още не е стихнал спорът относно *„стратегическия избор“* на още непроизведените и нелетели никъде американски многоцелеви изтребители F-16 Block 70, за което премиерът Бойко Борисов получи **поздравления от Държавния департамент на САЩ, натовска Турция рискува сделка за 116 броя изтребители от пето поколение F-35, купувайки и разгръщайки на своя територия руските ПВО комплекси С-400.** Въпреки че правителството на ГЕРБ и ОП купи, образно касано, котка в чувал, като предплати нещо, което България ще започне да получава чак през 2023 г., **Борисов обяви факта, че светът е прочел похвалата на Държавния департамент, като доказателство за растящия международен авторитет на неговото правителство.** Но ако разделите **40 млрд. долара,** колкото щеше да плати Турция за **F-35, на 116 – броя на поръчаните от нея изтребители, ще видите колко е оскубана България със** *„сделката на века“,* свеждаща се **до мизерните 8 самолета F-16 Block 70.** Оправданията на властта за това, **че 2,2 млрд.лв. ще бъдат платени накуп, вместо разсрочено, с липсата на кредитна история, са за наивници.** Нима американските военни бази в България имаха **кредитна история,** та ги предоставихме на САЩ **без пари**? На САЩ, не на НАТО! През 2015 г. днешният вицепремиер и министър на отбраната на Република България, *„обединеният патриот“* **Красимир Каракачанов, казваше, че базите са американски и негодуваше, че са дадени за безплатно ползване от Пентагона.** Днес, със същия патос, заявява: *„В България няма американски военни бази!“* **Кога Каракачанов казва истината?** При толкова разтеглив патриотизъм, България от врагове защо да се плаши? А това че цял свят ни се смее заради изпълненията на премиера и неговите калинки, нека лежи на съвестта на онези, които им гласуват. Останалите могат да се поучат **дори от Ердоган** как се отстоява национален суверенитет. За тях публикуваме коментара на Ахмет **Такан** в турския вестник *„Йеничагъ“* (31.07.2019).

ЗОРА

И ТРЪМП ЛИ БЕШЕ ИЗЛЪГАН?

„Гледката зад завесата на кризата със С-400 се променя всеки ден. Пазарлъците постоянно се актуализират! Къде ще свърши тази работа? Трудно е да се предвиди. Ясно е като ден, че истините не се представят пълно на общественото мнение. Например дискусията *„поискаха и не дадоха“.* **Наистина ли, както казва Тръмп, Турция е поискала системите** *„Пейтриът“,* **а пък Обама не ги е дал?** Не ме интересува много какво мисли американската общественост! **Турската общественост** трябва да знае истините. Ще продължа разговора си с един високопоставен бюрократ, който все още служи в **Управлението на отбранителната индустрия.** За да не се развали целостта на темата, най-напред да повторим последния параграф, там където го оставих вчера:

Ахмет ТАКАН

"За първи път при премиерстването на Йълдъръм Акбулут през 1990 г. бе взето решение за закупуването на два броя системи *„Пейтриът“.* **През 1993 г.** (Тансу,б.р.) **Чиллер отмени решението за закупуването им. Тогава сирийският ни брат** *„Есед“* **беше Асад.** А предлогът *„заплаха“* **за проекта беше не Сирия, а Гърция. Планираше се разполагането на системите в Егейския регион“.**

Да продължим... Първият параграф след това е новина-бомба!

"Проектът беше започнат, открит беше за търг. Участваха САЩ, Русия, Китай и френско-италиански консорциум. Повтарям, САЩ се включиха в наддаването. Както някои, включително Тръмп, се крият зад гърба на другите, САЩ не казаха *„не даваме“.* **Тръмп или съзнателно се опитва да охули управлението на Обама,** или и него са го заблудили. Единствено по въпроса за трансфера на технология **Америка каза** *„не“.* **По същия начин и Русия каза** *„не“* **на трансфера на технология. Трансферът на технология беше ли условие за търга?**

Не! В края на наддаването се взе решение за **започване на разговори с Китай и ако не се постигне резултат, да се продължи с френско-италианския консорциум.** Ако и оттях не се получи резултат, да се подпише споразумение със САЩ. Тоест, офертата на САЩ беше **избрана на трето място.** Заради цената Русия не можа да стигне до фазата разговор за споразумение и беше отсята. **Най-скъпата оферта беше дошла от руснаците, почти двойно по-скъпа от тези на другите.** Навремето тези резултати биваха помествани много пъти в заинтересованите от темата медии.

Гледката зад завесата на кризата със С-400 се променя всеки ден

Разговорите за споразумение с китайците никога не продължиха по реални релси. Сякаш някои бяха казали: *„Залъжете ги малко и ги изпратете“.* Впрочем, **през януари 2015 г.,** по странен и неразбираем начин **търгът приключи и беше декларирано, че ще се произвежда местна система.** Да напомним, че през **ноември 2015 г., на границата ни бе свален руски боен самолет.** През **март 2017 г.,** без търг, без пазарлък, **без да се направи техническо проучване, този път без да се подхване темата за** *„трансфера на технология“,* и то с кредит от руски банки, беше поставен подпис за закупуването на С-400. Тоест, същите руснаци преди немного, а само две години по-рано, бяха загубилата страна на официалния търг.

Хармонията с НАТО ли е проблемът?

Повечето хора днес отдавна са го забравили, но след всички тези събития, през **януари 2018 г.,** с фирмата *„Евросам“,* съвместно предприятие на Франция и Италия, беше подписано **споразумение за развитието и производството на дългобойна система за ПВО и противоракетна защита. Съобщено беше че съвместната ПВО система** ще се произведе и развие в средата на 20-те години на 21 век. Нима след С-400 дейностите в тази област бяха качени на полицата? А пък от друга страна беше заявено, **че заедно с руснаците ще се разработи С-500.**

От самото начало има един спор и аз искам да го засегна. **Проблемът е дали С-400 ще се използват или не заедно с натовските системи?** Всъщност, това е нещо повече от **технически спор,** то е **политически спор**. И нещо повече, то е част от търговските войни. Иска се, значи, да се каже на Турция: *„На чия страна ще застанеш ти в търговските войни?“*

Избирайки С-400, Турция заяви, че ще бъде до Русия. Като контраход, беше заплашена с изваждане от програмата Joint Strike Fighter (JSF), наречен F-35. При положение че в технически смисъл двете са **много различни системи:** едната е отбранителна, другата е **нападателна система.**

Имайки предвид че общата стойност на **F-35 (116 броя), които Турция ще вземе, заедно с обслужващите и настройващите системи ще достигне 40 млрд.долара, а тази на 4 броя С-400, заедно със съдържанието,** което не се знае твърде, ще бъде 10 млрд.долара, ясно е, че въпросът е нещо повече от технически проблем, а изцяло е част от търговските войни.

Ако лично аз трябваше да избирам, бих предпочел **да купя F-35.** Както казват във футбола, **нападението е най-добрата отбрана. Като нападателно оръжие F-35 са по-нужни, като си помислим за F-16, които са изживели живота си.** Немислима е страна без ВВС. Не можете да кажете: *„Какво толкова, ще се купи руски боен самолет“.* **Базите на вашите ВВС,** които са по четирите краища на страната, физическите устройства, експлоатационните запаси, плановете за надзор, плановете за нападение, всяка област, която може да ви дойде наум, **през последните 40 години е била устроена според системите на НАТО и най-вече на САЩ.** Например обучението и дори **документите за надзор са на универсалния английски език,** тоест - на майчиния език на производителя на системата. Обаче, за алтернативните системи тези документи ще бъдат преводни, а всички знаете, че **оригиналът на една книга и нейният превод, не са едно и също.**

Ето, в това време зад завесата на напрежението, което се преживява в Източното Средиземноморие, има търговски войни, свързани с природните ресурси. Вярно, за Гърция тази теза **не е правилна.** Освен търговията, Гърция се стреми да **разшири териториалните си води.** Най-накрая, разбира се, иска да контролира търговските пътища. **Турция не може да стои далеч от събитията, преживявани в Източното Средиземноморие, губим териториалните си води.** Да не бъдем принудени да показваме на Гърция паспорти, за да влезем в морето в Бодрум.

Да завършим накрая с едно питане: Наистина, ако предположим, че страните, от които се очаква заплаха, използват или имат руски ракети и самолети, ще могат ли да се активират С-400 против тези ракети или самолети?“

От стр. 12

ЛИБИЯ ОТ ВРЕМЕТО НА ПОЛКОВНИК КАДАФИ

Изобразяват го най-често в униформа и с фуражка как командва или пък гологлав в бяло наметало, на кон, като Свети Георги, как броди сред зрелите жита. Мисля, че само Сталин е имал приживе толкова плакати и портрети, а може би и Ким Ир Сен.

За Кадафи говорят, че до 1985 година е водил ожесточена борба с корупцията, а сега се е пооставил от тази работа. Разбрал е че с нея не може да излезе на глава. Малки и големи чиновници вземат *„комисиони“* за най-дребната услуга, да не говорим за по-едрите сделки. Някога Кадафи е бесил *„крадците“* по стадионите, правил публични екзекуции, но е разбрал, че ако така я кара, половината народ трябва да избеси, а може да се е уморил. Самият той, казват, не е пряко замесен в присвояване на държавни пари, но дал на жена си някакъв монопол и тя съблича оттам милиони долари. От този вид порядки, обаче, има дори в по-големи размери в почти всички най-развити *„бели“* държави.

Димитър Цветков се нарича директорът на *„Булгаргеомин“.* Около 500 човека има неговото предприятие, което прави сондажи за кладенци. Спечелили са си българите голям авторитет като кладенчари, особено във връзка с чифличетата, където непременно се продълбава и кладенец. Поставят се на по-обширните земеделски площи специални напоителни *„фрегати“* за оросяване и може да се получи по 700 кг на декар жито. Видяхме после в Сахара това *„зелено строителство“* - зелено и занемарено. Работят фрегатите с електронните си механизми известно време, но като преминат в ръцете на либийците, за кратко каталясват и се превръщат в стари железа. Мисля че и доставчиците на тези съоръжения не случайно ги правят толкова сложни. Те имат сметка често да се развалят и да ги викат да ги поправят.

Голямата програма в Либия започна с посещението ми на **Лагера на Минковски в Тажура.** (Това са нашите петролотърсачи в Либия.) Там, като пристигнахме, бе затворено, въртяхме се около 15 минути, докато отвориха. Посетихме първо клозета - един фургон. Отива се до него по сложни пътеки, но няма тоалетна хартия, а чакат уж гости. Виждат се в двора цял парк на почти нови американски машини и узнавам, че 200 милиона долара са закопани тук в това предприятие. То е дело на **Стамен Стаменов**, съученик на нашия държавен ръководител – Живков. Той дал идеята да се правят кооперативни предприятия с либийците за търсене на петрол като **вен инженер - Вачков.**

Сиромашка България, как я пропиляваме на едро!...

По-късно, в разговор с директора разбирам, че преговорите по петроления бизнес не се дори ръководят от него, а идват специални пратеници от България. Те разговарят със своите либийски контрагенти, току-речи на 4 очи, плетат за тях бъдат 80-те процента и 15 % за нас, след организиране на експлоатацията. Цялото мероприятие щяло да струва около 1 милиард долара, но отсега се вижда, че нищо няма да излезе и се озъртат ръководителите му как да го приключат. 100-200 хиляди долара са вече похарчени за консултации с чужди специалисти. Оказало се че не можем да продадем закупените машини, защото има либийски закон, който забранява това. Нито един от документите по договора с либийците не е съставен както трябва. Либийците имат респект само от американците, на чиито специалисти плащат по 8000 динара (около 20 000 долара месечна заплата). На англичаните - по 4000 динара, а на нашите - по 400. Докато вървят препирните, скъпите нови машини ръждясват, а както вече казах - не могат да бъдат продадени. Базата за поддържане и ремонт на машините се нарича *„Синауен“,* директор е **Христо Минковски, а** гласи личните кошници, вземат тлъсти командировки и хонорари за „консултациите“ и изчезват.

Древният град Налут

Преспахме в лагера на Минковски. Посрещна ни като кумове. Той е едър, шкембелия мъж, но с бързи рефлекси и страшен гастроном. Поднесе ни риба, по особен начин приготвена. Облизахме си пръстите. Не разбрах какво е неговото отношение към търсенето на петрол, по този въпрос той не каза ни дума. Когато попитах, той лаконично ми отговори: *„А бе, я да не си разваляме вечерята.“*

В град Азизие са измерени най-високите температури в Либия. Там се най-много навърта Кадафи, строителят на **„Великата река“.** Мнозина чужденци мислят, че това ще се нарича някога **„Великата катастрофа“**, защото се очаква могъщата напоителна система да изпомпа подпочвените води на Сахара и да унищожи съществуващите оазиси, а също и земеделските чифлици, които се оросяват от водите в пустинята. Сложна задача е да се предвиди верни ли са тези прокоби, едно е безспорно: Кадафи харчи за земеделието огромни средства, къта парите от нефта не за себе си като Хайле Селасие и бившия ирански шах, а за бъдещето на страната си, то говори за искреното му желание да превърне Либия в една обетована страна. И това отношение трябва да му се признае. Възможно ли е , ще поговорим по-нататък.

Пътуване с посланика за Гадамес. Филип Ишпеков реши да ме заведа до някои от забележителните старини. Докато пътуваме, забелязват се край шосето овце и кози. Овцете - от известната широкоопашата порода - в една само опашка има поне 3 кг чисто, лой. Минаваме покрай няколко язовира, предназначени за оросяване на земеделските площи, но, както разбрах, не се използват. Земите са парцелирани, предназначени за раздаване на желаещи фермери, но никой не се натиска и повечето са запустели. Виждаме отстрани по едно време на шосето магазинчета, съборени с трактор, посланикът ми обясни, че това са на заловени в незаконна търговия спекуланти.

Стигнахме до **град Налут**, разположен при една седловина, и тук виждам нещо наистина особено: на заоблена височина построени кирпичени къщички една до друга, една в друга притиснати, също като кошер, за да не ги пече слънцето. Не забелязах нито прозорци, нито врати - същинска пчелна пита. Край този кошер личат пещери (в скалите), които също се използват за жилища. Наоколо пасат камили, до тях - стадо кози. Селището сега бързо се преизгражда в ново. Започнали са в единия му край да го разрушават и презастрояват с нови-новенички кибритени кутийки.

Няма кой да каже на Кадафи: *„Недей бе, човече. Спри! Разбери че това са хвърлени пари - да рушиш хилядолетните обиталища на своите поданици, в които те са така добре свикнали, и да им повдигаш стандарта, без да си уверен, че и утре ще можеш да го поддържаш, както се случи и в България“.*

Продължава в следващия брой

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Габриела МИХАЙЛОВА (редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт", София, ул. "Тинтява" 100
БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF
Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 23.08. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

ЛИБИЯ ОТ ВРЕМЕТО НА ПОЛКОВНИК КАДАФИ

Николай ХАЙТОВ

Командирован бях в Либия по предложение на посланика на НРБългария в Либия Филип Ишпеков. Заминах на 19 октомври 1989 година, върнах се на 3 ноември.

До столицата Триполи пътувахме нощем с нашия „Балкан". Градът - нищо особено: сиви сгради, кубически, се виждат от самолета, докато преди приземяването кръжи във въздуха. Само на едно място - съвсем нова група от високи сгради. Те са около 5 и приличат на бутилки, обърнати с устието си надолу. Построени са по случай голямата годишнина от т.нар. „Зелена революция", когато Кадафи поема властта в страната. По случай 20-годишнината от революцията всички сгради в Триполи са били измазани, за което са похарчени 1 милиард долара. Гриша Филипов довтасал на празненството с нарочен самолет.

На гарата ме посрещнаха хора от нашата легация и с тяхна помощ ни бяха спестени сложните формалности на строго охраняваната митница. В спретнати униформи, митничарите са все млади, а прическата им е „ала Кадафи". Взират се в пътниците много внимателно, понякога - неумолимо.

Установих се в гостоприемната на „Техноекспортстрой" /ТЕС/, за което имах благосклонното съгласие на нейния имперски ръководител, генералният директор Джерманов.

Първата среща след пристигането ми беше с ръководителя на „Булгаргеомин", чието предприятие заема широк апартамент в една от петте бутилковидни супермодерни сгради, за които стана вече дума. Вътре - телефони, магнетофони, секретарки, специален шкаф за луксозни напитки и самият ген. директор, с когото разговаряхме за това, какво интересно може да се види в Либия.

От него за пръв път чух за гигантската напоителна система през Сахара, наричана *„Великата река"* на Кадафи, която ще дава в денонощие 4 милиона кубически метра вода на земите, през които ще преминава, докато стигне до брега на Средиземно море. Двадесет милиарда долара имало още да се похарчат за този *„строеж на века"*, за да бъде завършен. Тук отиват, а според някои – пропадат, парите от нефта на Либия, която до неотдавна е произвеждала и продавала годишно от него 100 милиона тона, а сега - едва около 60. Постъпвали са в хазната 20 милиарда долара годишно, а сега - едва около 6 милиарда (след поевтиняването на „черното злато" и намаляване на продаваемото количество, съгласно споразуменията с ОПК).

Разговорът преминава към нашите медицински работници в Либия. Те са били доскоро около 2000 човека, но сега са сведени до 1600. Съсредоточени са главно в Хама, Аджидабия и Таохун. В болниците има и либийски лекари, но те са началници, малко се занимават с оперативна медицина. Медицинските сестри се наемат освен за пряката си работа, но и да обслужват заможните семейства, не малка част от тях са и метреси на жадните за любовни приключения араби. Най-много медицински персонал в Либия имат българите, следвани от поляците - 1300, а те пък - от индуси, палестинци, корейци, филипинци, египтяни и пр. Най-пренебрегнати са нашите медицински кадри, а и най-лошо заплатени. Те са нещо като бели роби, както на разбойническото предприятие *„Медексим"*, така и на либийските си работодатели.

А с какво се занимават самите либийци? Когато не са войници и полицаи, те най-обичат търговията и началническите постове. Учителите са им добре платени, много добре.

Много се говори и в Либия, както и в другите африкански страни, за *„Зелената революция"*, много програми се правят и огромни пари харчат, но доскорошните номади мъчно се хващат за земеделие - както е, междувпрочем, навсякъде по света, въпреки идеалните условия. Правят им, например, в Либия чифличета с по около 50 декара земя, включително жилища, сеновали, обори, водоеми и всички стопански сгради, обзаведени с готов инвентар. Също и трактор и други съответни съоръжения им дават на изплащане. Либийците ги заемат, но не се задържат, даже когато чифличетата са в най-плодородната област - Бенгази.

Причината? Усиленото просвещение на либийците. Отварят се училища в най-затънтените краища, учат се децата и с ученето, всеки напуска (както и у нас) селата и търси да стане мюдюр (началник). Млади хора в земеделието не се пласират, с други думи, сече си държавата клона, на който се крепи, с тази разлика от нас, че там петролът е гръбнакът на икономиката, та си могат и без земеделие.

По целия град, накъдето и да се обърнеш, се виждат огромни плакати с образа на **полковник Кадафи** - в бяло наметало, като че е току слязъл от небето, а край него и под него - народът. Плакатите от този род са много и най-разнообразни. Разбрах че ги има навсякъде, по всички краища, дори до последната паланка в Сахара. А позите са най-различни. Специална служба се занимава с популяризирането, да не кажа обожествяването, на държавния глава.

На стр. 11

ИЗ „ИЗПЪЛКОМЪТ ЗАСЕДАВА"

Христо ФОТЕВ

Като че беше вчера. На площада,
на мястото на черните паради
и белите молебени, където
си сменяха местата геренала
с владиката във името на Бога
и в името на царя, на площада
тълпата, занемяла, се разкъса
като от мощно рало разорана
и ти премина, вече победила,
и ти премина, много по-достъпна
за хората, които те приеха
като надежда и като присъда.

* * *

Изсъхналите пътища звънтяха
под конските копита като златни
и слънчогледа влюбено докосна
с юношеската си глава земята,
която, както каза ти, любима,
принадлежи от днеска на народа.
И ти вървеше, крачеха до теб
сурово партизанските отряди.
Залитаха разплащани до тебе
лежалите за тебе във затвора.
И ти им върна детските усмивки,
откраднатата светлина им върна.
Целуна бавно кървавите устни
на младите си мъртви годеници
и вдигнала глава, поведе бързо
петима души, всичко издържали,
въведе ги във залата с прозорци,
почупени от изстрелите, после
с портрета на царицата избърса
надве-натри лакираната маса
и бавно на стълбището излязла,
лице с лице с нещастни и щастливи,
извика властно, свила тъмни устни:
- По-тихо! Изпълкома заседава.

* * *

Ах, нека заседава. Нека блясва
на думите му светлата феерия.
Във тази сграда изпълкома властва
и тронът му е моето доверие.
С речта му просто нека заповядва
на всички бедни гордата династия.
Една ли страшна и голяма брадва
се счупи в нашата мечта за щастие.
По-силна от смъртта, тя вече влиза
във къщите ни, още недовършени,
и бавно смъква варварската риза
от нашите души, жестоко кършени
във тези дни на кирки и куршуми...
А ний към други, по-човешки, тичаме.
Тогава само ще намерим думи,
за да си кажем колко се обичаме.

ISSN 1310-8492